

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1891/04 ⁽¹⁾ v tom smyslu, že je příslušným celním útvarem nebo příslušnému celnímu úřadu zakázáno informovat podle čl. 9 odst. 2 nařízení (ES) č. 1383/03 ⁽²⁾ nebo provést (nechat provést) kontrolu podle čl. 9 odst. 3 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 1383/03, dokud nebyla žádost o přijetí opatření doručena před 1. červencem 2004 doplněna o prohlášení uvedené v článku 6 nařízení č. 1383/03? Je jinými slovy toto prohlášení formální podmínkou další platnosti žádosti o přijetí opatření?
- 2) Je třeba vykládat čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1383/03 v tom smyslu, že umožnil celní správě v Antverpách předložit majitelce ochranné známky šest vzorků zboží, aby bylo možno určit, zda se jedná o napodobené zboží s tím, že toto označení vzorku nelze ztotožnit s důkladnou kontrolou ve smyslu čl. 9 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1383/03, u níž je přípustné přesně kontrolovat původ a místo, odkud bylo zboží dovezeno, či s důkladnou technickou analýzou odebraného vzorku podle čl. 9 odst. 3 poslední věty nařízení č. 1383/03? Pokud bude odpověď na tuto otázku kladná: Mělo se toto předložení uskutečnit v rámci lhůty tří pracovních dnů uvedené v čl. 4 odst. 1 nařízení?
- 3) Brání nařízení (ES) č. 1383/03 tomu, aby belgičtí celní úředníci předávali dále informace, které byly získány v rámci provádění nařízení, mimo kanály stanovené v nařízení – tím je myšlen mj. čl. 9 odst. 2 a čl. 9 odst. 3 první pododstavec nařízení – např. v rámci výsledku svědků nebo předložení písemností nařízeného belgickými soudy?
- 4) Brání nařízení (ES) č. 1383/03 tomu, aby byly informace, které byly získány při použití čl. 4 odst. 2 (viz otázka 2) a čl. 9 odst. 2 a 3 – jiné než informace, uvedené v čl. 9 odst. 3 prvním pododstavci – nebo při provádění výsledku svědků nebo předložení písemností nařízeném belgickým soudcem (viz otázka 3), využity v rámci řízení, které neslouží k tomu, aby byly odhaleny napodobeniny zboží, např. v rámci řízení týkajícího se boje proti paralelním dovozům?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1891/2004 ze dne 21. října 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 o zásahu celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení některých práv k duševnímu vlastnictví a opatřeních, která mají být přijata vůči zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (Úř. věst. L 328, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 7.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. března 2007 Raiffeisen Zentralbank Österreich AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společenství, pokud jde o věc T-259/02

(Věc C-133/07 P)

(2007/C 117/18)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (zástupci: S. Völcker a G. Terhorst, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se zamítá žaloba RZB;
- zrušit článek 3 rozhodnutí Komise ze dne 11. června 2002 [(C2002)2091 konečné] v rozsahu, v němž se týká RZB;
- podpůrně dle volného uvážení Soudního dvora snížit pokutu uloženou RZB v článku 3 napadeného rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Soud údajně porušil článek 81 ES tím, že měl za to, že Komise může pouze na základě skutečnosti, že se setkání bank vztahují na území členského státu, usoudit, že tato skutečnost může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

Soud dle názoru navrhovatelky setkání bank nesprávně klasifikoval jako „velmi závažné porušení“ ve smyslu pokynů o metodě pro stanovování pokut. Údajně chybně použil kritéria pro závažnost porušení (povaha porušení, konkrétní dopady na trh, velikost relevantního zeměpisného trhu) uvedené v pokynech o metodě pro stanovování pokut, nezohlednil selektivitu opatření, kterými Komise porušení stíhá, a neprovedl konečné celkové zvážení všech hledisek, které sám vyžaduje.

Soud RZB údajně nesprávně přičetl tržní podíly celého sektoru Raiffeisen. Přitom neprávem svá kritéria přezkumu omezil pouze na „zjevná“ rozdílná zacházení s jinými bankami. Pro plné přičtení chyběl potřebný právní základ.

Soud dle navrhovatelky z právního hlediska chybně zhodnotil spolupráci RZB. Použil kritérium „významné přidané hodnoty“ v rozporu se zásadou zákazu zpětné účinnosti, nepřihlédl k dobrovolnosti různé spolupráce RZB, neprávem ohledně hodnoty spolupráce vycházel z převrácení důkazního břemene, společné vyličení skutkového stavu nepřipustným způsobem odmítl jako nepoužitelnou formu spolupráce a přiznání protisoutěžního účelu dohod ze strany RZB chybně neuznal jako spolupráci.

(¹) Úř. věst. C 331, s. 29.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. března 2007 Bank Austria Creditanstalt AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společností, pokud jde o věc T-260/02

(Věc C-135/07 P)

(2007/C 117/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bank Austria Creditanstalt AG (zástupci: Dr. C. Zschocke a Dr. J. Beninca, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společností

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit zcela nebo částečně rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02 (¹) ve věci T-260/02;
- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 11. června 2002 ve věci COMP/36.571 v rozsahu, v němž se týká BA-CA;
- podpůrně přiměřeně snížit pokutu uloženou BA-CA ve sporném rozhodnutí Komise; a

- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem se navrhovatelka domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2006. Navrhovatelka vytýká mnohé nedostatky v odůvodnění, nesprávná právní posouzení a porušení procesních pravidel.

Navrhovatelka napadenému rozsudku vytýká, že bez srozumitelných důvodů potvrdil názor Komise, že setkání bank měla nepříznivé hospodářské dopady. Napadený rozsudek podle názoru navrhovatelky porušuje zásady postupu hodnocení důkazů tím, že chybně pojímá požadavky na hospodářské posudky k prokázání neexistence hospodářských dopadů. Podle předloženého posudku neměly být při stanovení pokuty hospodářské dopady zohledněny.

Navrhovatelka napadenému rozsudku vytýká, že nerespektoval požadavky evropských soudů ohledně nutnosti snížit pokutu na základě zmírňujících faktorů. Na základě tohoto nesprávného právního posouzení napadený rozsudek nenapravit nesprávné posouzení skutkového stavu ze strany Komise, k němuž došlo, když Komise jako zmírňující faktory pro výši pokuty nezohlednila účast veřejných orgánů ani široké a doložené vědomí veřejnosti o setkáních bank.

Navrhovatelka svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku vytýká nedostatky v odůvodnění, porušení zásady rovného zacházení, jakož i další nesprávná právní posouzení a porušení procesních pravidel v napadeném rozsudku v souvislosti s tím, jak Komise hodnotila míru spolupráce navrhovatelky.

Navrhovatelka údajně od počátku s Komisí spolupracovala na zpracování skutkových okolností případu. Již v počáteční fázi řízení podle svých slov zejména předložila rozsáhlou zprávu o setkáních bank, jakož i obsahlou dokumentaci, k jejichž předložení nebyla povinna a které podle skutkových zjištění Soudu byly Komisí použity pro sporné rozhodnutí. Navrhovatelka mimoto ve své odpovědi na oznámení námitek podala popis skutkového stavu, který rovněž podle zjištění napadeného rozsudku Komise pro sporné rozhodnutí využila.

Dle navrhovatelky napadený rozsudek, stejně jako sporné rozhodnutí, za tuto rozsáhlou, užitečnou a prokázanou spolupráci navrhovatelky nepřiznal žádné snížení pokuty. To představuje chybné použití sdělení o spolupráci, které porušuje zásadu rovného zacházení a zásadu ochrany legitimního očekávání. Mimoto napadený rozsudek údajně vlastními úvahami týkajícími se výše pokuty uložené navrhovatelce, ke kterým navrhovatelka předem nemohla zaujmout stanovisko, porušil její právo být vyslechnuta.

(¹) Úř. věst. C 331, s. 29.